

Križev pot zgodovine odrešenja

UVOD

Naš Gospod Jezus Kristus! Klečimo pred Tvojim tabernakljem, kjer Ti, Stvarnik vesoljstva, Kralj nebes in Zemlje, izničen na raven materije, evharistični Bog, bivaš med nami v stanju trajne žrtve.

Na naših oltarjih ponavzočaš svojo kalvarijsko daritev. S Teboj hočemo prehoditi križev pot in premišljevati o skrivnosti odrešenja, o neprecenljivem daru Tvoje neskončno usmiljene ljubezni ter o svoji nevrednosti, krhkosti, grešnosti. Hočemo se Ti zahvaljevati za odrešenje, ki si nam ga podaril s svojo popolno daritvijo ... do smrti na križu.

Prva postaja: PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT

»Nečimrnost čez nečimrnost, vse je nečimrnost.« (Prd 1, 2b)

»Pridejo dnevi obiskanja, pridejo dnevi povračila.« (Oz 9, 7a)

»Tisti dan bo Gospod s svojim težkim, velikim in močnim mečem kaznoval Leviatána, hitro bežečo kačo, ki pobegne, Leviatána, zvito kačo, ubil bo zmaja, ki je v morju.« (Iz 27, 1)

Luciferjev padec je strmoglavljenje največjega napuha. Na peklu piše: absolutni egoizem. Samo on, Leviatán, si drzne Boga obsoditi na smrt. Zgodovina je polna Pilatov in umitih rok, hinavščine in zvitosti. Sojeni bomo pa po resnici in pravičnosti. Samo Bog je večni, samo večnost je dolga in človek ima samo eno dušo ...

O, moj Jezus, nauči me živeti v resnici. Na dnu srca, kjer je prostor le zate, Gospod, naj bom iskren in popolnoma Tvoj. Zavračam vse ideologije zla. Ustvaril si nas, čeprav si vedel, kaj se bo zgodilo. To zmore res samo Bog, absolutna Ljubezen ...

Druga postaja: JEZUS VZAME KRIŽ NA SVOJE RAME

»Človekov napuh se začne s tem, da odpade od Gospoda, da se njegovo srce izneveri svojemu stvarniku.« (Sir 10, 12)

Adamov padec. O, srečna krivda, ki je bila vredna imeti takšnega in tolikšnega Odrešenika ...

Učlovečenja Božjega Sina ne bomo nikoli do konca razumeli in tudi ne dojel globine in neizmernosti tega dogodka. Prav tako ne bomo nikoli razumeli razmerja med Božjo pravičnostjo in Božjim usmiljenjem. Saj tudi ni potrebno razumeti, potrebno je verovati, v strmenju pasti na kolena, se zahvaljevati in prositi za ponižnost.

O, moj učlovečeni Bog, pomagaj mi streti moj napuh, mojo upornost, premagati 'Adama', ki je v meni. Vsi ga imamo – vsak svojega. »Non serviam, ne bom služil!« A jaz Ti hočem služiti, Gospod, oznanjati Tvojo zapoved ljubezni; nočem Ti nalagati novih križev. Sam ne zmorem. Hvala Ti, Gospod, ker nosiš tudi moje križe.

Tretja postaja: JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM

»Če kdo pravi: 'Ljubim Boga', pa sovraži svojega brata, je lažnivec. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, ki ga je videl, ne more ljubiti Boga, katerega ni videl. In od njega imamo to zapoved: Tisti, ki ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata.« (1 Jn 4, 20-21).

Kajn je ubil brata Abela. Nevoščljivost, ljubosumnost, sovraštvo ... vedno izgubljajo. »Sem mar jaz varuh svojega brata?«, svojega otroka, svoje zapuščene družine, duš, ki se bodo morda pogubile zaradi moje nezvestobe? Sreče se ne da izsiliti, miru srca se ne more kupiti ali prigojufati. Vest je neizprosna ...

O, moj ponižani Bog! Ti ležiš v prahu, ker ljudje samopašno izsiljujemo lažni 'raj' na Zemlji! Gospod, prosim Te za ljubezen. Naj ne bežim pred darovanjem. Lagodno

življenje brez križev začne pritiskati z neznosno težo lahkotnosti, naveličanosti in brezcilnosti. Hvala Ti, Gospod, ker si vstal, z menoj na ramenih.

Četrta postaja: JEZUS SREČA SVOJO MATER

»Sovraštvo bom naredil med teboj in ženo in med tvojim zarodom in njenim zarodom; ta ti bo glavo strl, ti ga boš pa ranila na peti.« (1 Mz, 3,15)

Sovraštvo kače do Božjih otrok, do otrok Luči, je velikansko, nenehno 'grizenje, oziroma ranitev pete', pa velikokrat zelo okrutno. In vendar peta ne sega niti do gležnja. Srečanje najsvetejših Src – Jezusovega in Marijinega. Srečanje, ki traja že od učlovečenja Božjega Sina in še od prej. Privzetost Marije v skrivnost presvete Trojice bo ostala skrivnost ...

O, Žalostna Mati, pomagaj mi, da bom ob Tvoji roki vdano hodil po križevem potu, da bom vedno premišljeval o neizmernosti Vajine bolečine in se ne bom ukvarjal s svojimi malenkostmi, z nepomembnimi praskami. Izprosi mi vdano ljubezen...

Peta postaja: SIMON IZ CIRENE POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

»Strah Gospodov je začetek modrosti«. (Sir 1, 14a)

»Hvaliti hočem vrle može, naše očete v njih rodovinah!« (Sir 44, 1)

»Ljubezen je potrpežljiva, je dobrotljiva; ni nevoščljiva, se ne ponaša, se ne napihuje; ni brezobzirna, ne išče svojega, se ne dá razdražiti, ne misli hudega; se ne veseli krivice, veseli pa se resnice, vse opraviči, vse veruje, vse upa, vse prenaša. Ljubezen nikoli ne mine.« (1 Kor 13, 4-8a)

Blagor svetnikom, možem in ženam vseh časov – očakom, prerokom, apostolom, pričevalcem, svetim ženam, predvsem pa mučencem – ki so s Kristusom prostovoljno nosili križ odrešenja. Blagor našim svetim prednikom, očetom in materam, bolnikom, stiskanim, trpečim, pozabljenim ..., ki so vdano trpeli in molčali. »Bog že ve, zakaj je to dopustil ... On bo pomagal ...«

»Doklej, Gospod, Sveti in Resnični ...?« Dokler se ne dopolni tudi število njihovih sohlapcev in njihovih bratov ... (prim. Raz 6, 10.11)

O, moj izmučeni Odrešenik, pomagaj mi streti upornost in sebičnost. Daj, da bom videl stisko sočloveka, morda najbližjega, stisko, ki je že dolgo ne opazim več ali jo celo povzročam ...

Šesta postaja: VERONIKA PODA JEZUSU POTNI PRT

"Preljubi! Če nas je Bog tako ljubil, smo tudi mi dolžni ljubiti drug drugega Boga ni nikoli nihče videl; če se med seboj ljubimo, je Bog v nas in je njegova ljubezen v nas popolna. Bog je ljubezen in, kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogu in Bog ostane v njem (1 Jn 4, 11-12.16b).

»Posnemajte torej Boga kot ljubljene otroci in živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus ljubil nas in se za nas dal v daritev in žrtev.« (Ef 5, 1-2)

Ljubezni se ne da igrati. Mediji manipulirajo skoraj s celotnim človeštvom – razen v nedolžnimi otroki, s prizadetimi, ki imajo nadnaravni čut za resnično ljubezen, z modrimi, pokončnimi ljudmi in z globoko vernimi kristjani, ki jih zasidranost v Resnici usmerja tudi k pravi ljubezni.

O, večna Ljubezen, daj mi rahločutno srce. Zahodna civilizacija je postala tako hladna, nenaravna. Blagostanje žre toplino src. Človek je lahko človeku – volk ali človek, ali robot ali tržno blago ... Gospod, pomagaj bolnemu človeštvu, da se vrne k Tebi in s tem k pravi človečnosti!

Sedma postaja: JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

»Kdo je lažnik, če ne tisti, ki trdi, da Jezus ni Kristus? Tisti je antikrist, ki taji Očeta in Sina.« (1 Jn 2, 22)

»Kdor veruje, da je Jezus res Mesija, je rojen iz Boga. Da ljubimo Božje otroke, pa spoznamo po tem, če ljubimo Boga in izpolnjujemo njegove zapovedi. To je Božja ljubezen, da se držimo njegovih zapovedi. In njegove zapovedi niso težke, kajti vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet. In zmaga, ki premaga svet, je naša vera. Kdo premaga svet, če ne tisti, ki veruje, da je Jezus Božji Sin?« (1 Jn 5, 1-5)

Cerkveni očetje in sholastiki 'mračnega' srednjega veka so bili gotovo najbolj celovito zasidrani v večni Resnici. Laž pa je napadla s krivimi verami, z razkoli znotraj Cerkve, z lažno svobodo, racionalizmom, ... A Kristus je ponovno vstal – v srcih ponižnih in pobožnih ljudi, v dušah svetih redovnih ustanoviteljev in vseh svetnikov, v češčenju Najsvetejšega Zakramenta in Njegovega presvetega Srca, v češčenju Božje Matere Marije.

O, moj poteptani Odrešenik! Prosim Te za ponižnost in pravo pobožnost, ki ni v čustvenosti, ampak v spolnjevanju Tvojih zapovedi. Ne prenesem, da teptajo Tvojo in mojo katoliško Cerkev. Resnica je samo ena ... Gospod, reši nas uničenja...

Osmo postaja: JEZUS NAGOVORI JERUZALEMSKE ŽENE

»Vpij vendar h Gospodu, vzdihuj, hči sionska! Toči solze v potokih podnevi in ponoči! Izlivaj svoje srce kakor vodo pred obličjem Gospodovim! Dvigaj k njemu svoje roke za življenje svojih otrok!« (Žal 2, 18.19)

V zgodovini je verjetno več sv. Monik in Snopkovih mater. Ne poznamo jih, a njihove molitve in solze, spreobrnjenja ali stanovitnosti njihovih otrok – vse je zapisano v nebesih. So pa tudi take, ki so vzpodbujale svoje otroke na poteh zla. Izgovarjanje na nepoznavanje evangelija in zapovedi, na nemoč – je lahko tudi zanka hudega duha in človeške narave, ki je zelo zvita. Ne poznamo ozadja. Bog bo sodil. Molimo za vse ... O, moj Gospod! Prosim Te za resnicoljubnost, za globinsko iskrenost in pravo usmiljeno držo. Napačno usmiljenje lahko pospešuje greh, nerahločutnost in vzvišeno obsojanje pa ubija duha in jemlje človeku dostojanstvo Božjega otroštva. Kako lepa je Tvoja drža, o Jezus! Greh, posebej hinavščino, si sovražil, grešnika pa ljubil in mu dal moč, da je lahko greh zapustil in prišel k Tebi. Pomagaj nam, da bomo tudi mi tako delali.

Deveta postaja: JEZUS PADE TRETJIČ POD KRIŽEM

»Kadar pa pride Tolažnik, ki vam ga bom jaz poslal od Očeta, Duh resnice, ki izhaja od Očeta, bo on pričeval o meni. In ko pride, bo on prepričal svet o grehu in o pravičnosti in o sodbi; o grehu, ker vame ne verujejo; o pravičnosti, ker grem k Očetu in me ne boste več videli; o sodbi pa, ker je vladar tega sveta obsojen.« (Jn 15, 26; 16, 8-11)

Razsvetljenstvo, prostozidarstvo, francoska revolucija, meščanske revolucije 19. stoletja, obe svetovni vojni, fašizem, nacizem, komunizem, nihilizem, herezije, modernizem, izdaja Tvojih najbližjih, sovraštvo do Tebe in do Tvoje Cerkve ... Za trenutek se zdi, da bo že vsega konec ... Sredi neznosnega vreščanja in režanja pekla nastane velika tihota. Ko ležiš na tleh, se Tvoj pogled sreča s pogledi milijonov mučencev in drugih trpečih vseh časov. Gre za dotik trpljenja, skoraj smrtne agonije. V območje darujočega trpljenja, čiste ljubezni, hudič ne more vstopiti. Vedno pa je tam Tvoja sveta Mati, tam so svetniki – razglašeni in nerazglašeni, čiste, prosojne duše ... Vstaneš in dvigneš poteptano in ponižano Božjo ljubezen vseh časov ...

O, 'Kralj kraljev in Gospod gospodov, zadnji med ljudmi, izkušen v trpljenju', kot črv poteptan v cestni prah. Kaj smo storili s Teboj, kaj delamo dan za dnev! Ne zavrzi nas za zmeraj, daj človeštvu še eno možnost, da vstane iz svojih grehov in se vrne k Tebi...

Deseta postaja: JEZUSA SLEČEJO IN MU PONUDIJO VINA, Z ŽOLČEM MEŠANEGA

»Blagor čistim v srcu, zakaj ti bodo Boga gledali.« (Mt 5, 8)

»Vi ste namreč poklicani k svobodi, bratje; samo da vam svoboda ne bo pretveza za mesenost, marveč drug drugemu služite z ljubeznijo.« (Gal 5, 13)

»Ne ljubite sveta in tudi ne tistega, kar je v svetu! Če kdo ljubi svet, v njem ni Očetove ljubezni, kajti vse, kar je v svetu – poželenje mesa, poželenje oči in napuh življenja - ni od Očeta, ampak od sveta. Svet in njegovo poželenje mineta; kdor pa izpolnjuje Božjo voljo, ostane vekomaj.« (1 Jn 2, 15-17)

Najlepši med človeškimi sinovi, najčistejši, najsvetejši, najljubeznivejši in najmilejši, stoji osramočen in ponižan, brez vsega, obtežen z zlorabljenim človeštvom. Od Evinega padca naprej hudič zlorablja to ubogo človeštvo, ki v veliki večini hrepeni le po izgubljenem rajju, po Božji ljubezni. Poganstvo in izrojeno uživaštvo vseh časov, manipulacija s teorijo spola, trgovanje z ljudmi v vseh oblikah, vse vrste zasvojenosti, milijoni zlorabljenih otrok, žená, deklet in fantov ... Moj Bog, kakšna teža ... Na čelu velike hotnice iz knjige Razodetja je »zapisano ime, skrivnost: Veliki Babilon, mati nečistnic in gnusob na zemlji« (Raz 17, 5), a v eni uri je prišla sodba (prim. Raz 18, 10), kajti »silen je Gospod Bog, ki jo je sodil« (Raz 18, 8b). Glejte, Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta!

O, najčistejši Gospod, pomagaj mi, da se bom bolj goreče bojeval za čistost duha in telesa, tudi za čistost namena, misli in čustev. Daj mi tankovestnost in iskrenost, saj pred teboj ne morem ničesar skriti. Prosim Te za človeštvo, ki drvi v uničenje. Pridi in prenovi obličje Zemlje!

Enajsta postaja: JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ

»Kateri rod je v časti? Tisti, ki se Gospoda boji. Kateri rod je v nečasti? Tisti, ki prelamlja zapovedi.« (Sir 10, 19.20)

»Mučili so ga, a uklonil se je in ni odprl svojih ust, kakor jagnje, ki ga peljejo v zakol, kakor ovca, ki pred svojimi strižci umolkne in ne odpre svojih ust.« (Iz 53, 7)

»Ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi!« (Jn 12, 32)

Fašizem, nacizem, komunizem, vse ideologije zla, skrivne, okultne organizacije ... smrtni grehi vseh časov – so Božjega Sina pribili na križ. Pri črnih mašah na zid pribijajo posvečene hostije! Človek brez satanske pomoči ni sposoben mučiti Boga. Na križ pribijamo tudi drug drugega – ali iz upora ali iz obupa; celo sami sebe. Táko pribijanje na križ je nasilno in nima nobene zveze z darovanjem Božjega Sina. Lahko pa vsakodnevne križe sprejmemo prostovoljno. Jezus nas privzame v skrivnost odrešenja. Če se pustimo iz ljubezni do Boga in do bližnjega, za rešitev sveta, 'pribiti na Kristusov križ s hrbtni strani', smo Njegovemu presvetemu Srcu najbližje. Če si na Njegovem križu, pa pomeni, da moraš biti 'krotak in iz srca ponižen' ter ljubiti 'kakor nas je On ljubil'; pomeni, biti oropan vsega, biti nekako negiben v svoji omejenosti, v svojem prostovoljnem izničenju, samorazlastitvi – kot Božja Mati Marija.

O, moj trpeči Zveličar! Nauči me krotkosti, ponižnosti in potrpežljivosti, prave pokorščine in čiste ljubezni. Vse drugo je žaljenje Tvoje Božje veličine, Tvoje neskončne ljubezni do nas, grešnikov ...

Dvanajsta postaja: JEZUS UMRJE NA KRIŽU

»Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet obsodil, marveč, da bi se svet po njem zveličal« (Jn 3, 16. 17)

Pred več kot sto leti so Nietzsche, Freud in Lenin porogljivo vzklikali: »Bog je mrtev!« V dušah mnogih, žal, res. Nacizem, komunizem in ateizem, še bolj pa 'civilizirano' blagostanje razvitega sveta zadnjih 70ih let, imajo na vesti večje število duš kot vsi diktatorji prejšnjih stoletij. Milijoni, umorjeni v Stalinovih in Hitlerjevih koncentracijskih taboriščih, milijoni žrtev vseh nesmiselnih vojn 20. in 21. stoletja, nepregledne množice nedolžnih Titovih žrtev in žrtev drugih komunističnih ali totalitarnih režimov, milijoni nedolžnih otrok, umorjenih v naročjih njihovih mater, milijoni otrok, ki jih je Bog Stvarnik že nosil v svojem načrtu, pa so jih 'odstranila' protispočetna sredstva, milijoni žrtev genetskih in drugih 'znanstvenih' poskusov, milijoni duš samomorilcev, odvisnikov, iztirjencev, psihično in fizično bolnih, zlorabljenih, mučenih, umorjenih ...

Tihota IX. postaje postane med Jezusovim umiranjem še bolj srhljiva. Čeprav ljudje kričijo in se posmehujejo, se napetost in zlovesčnost tihote povečujeta. Človek umira vedno sam, tudi Bog-človek, Jezus Kristus, je bil v najglobljem smislu sam. Duhovni boj med Kristusom in Satanom se približuje vrhuncu. Napetost narašča. Hudič je živčno napadalen, Kristus pa je kljub grozljivemu trpljenju miren. Oče laži sluti, da se bo nekaj zgodilo, čeprav ima navidez vse v rokah. Tudi danes je tako. Rohni, ker vé, da ima malo časa ...

Ljubezen Božje Matere in iskreno, trpeče sočutje najbližjih, najzvestejših, je v urah trpljenja edina tolažba. Nas, uboge grešnike, pa tolaži in krepča Bog sam – če Mu dopustimo. V tabernaklju nas čaka On, Odrešenik svetá, naš evharistični Bog, Zmagovalec nad smrtjo in peklom ... Dal nam je vse, tudi svojo Mater Marijo. V zavetju Njenega, z Božjo krvjo okrvavljenega plašča, se bomo naučili vdanosti in ljubezni.

Tesnoba in strah ljudi naraščata. Ko Božji Sin izdihne, za trenutek nastane zlovesča, neznosna tišina. Gospodovo veličastvo je zapustilo svoj tempelj, človeštvo, naš planet. Podobno je v človekovi duši po smrtnem grehu. Odsotnost Boga, Božje ljubezni naznanja navzočnost pekla. Odgovor narave na odhod Boga je strašen. Tudi reakcije naše duše na izgubo Božje ljubezni so strahotne. In vendar smo Ga zapustili sami ... Nekateri 'Eleazarji' se zavedó, da so 'umorili' oziroma izgubili Boga in se skesani vračajo v spovednice, drugi še bolj preklinjajo. Vse se mora izpolniti do konca ...

O, moj umorjeni Zveličar! Kaj smo storili! Besede sramu in obžalovanja 'obvisijo' v praznem prostoru. Kdo si upa pogledati Žalostni Materi v oči? Ustavimo že končno to agonijo nesmiselnega zla! Pokleknimo pod Jezusovo odprto stran. Rešnja Kri bo izmila našo krivdo...

Trinajsta postaja: JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA IN GA POLOŽIJO MARIJI V NAROČJE

»O vi vsi, ki mimo greste po potu, premislite in glejte, ali je katera bolečina kakor moja bolečina?« (Žal 1, 12)

»Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec iz dvanajstih zvezd. Bila je noseča in je vpila od porodnih muk in bolečin. Nato se je na nebu prikazalo drugo znamenje: glej, velik zmaj, rdeč kot ogenj, ki je imel sedem glav in deset rogov, na njegovih glavah pa je bilo sedem diademov. Njegov rep je pometel z neba tretjino zvezd in jih vrgel na zemljo. Zmaj se je ustopil pred ženo, ki je bila pred porodom, da bi požrl njenega otroka, ko bi porodila. In porodila je otroka, dečka, ki mu je bilo namenjeno, da bo pasel vse narode z železno palico. Njen otrok je bil odnesen k Bogu in k njegovemu prestolu. Žena pa

je pobegnila v puščavo, kjer ji je Bog pripravil zavetje, da bi jo tam hranili tisoč dvesto šestdeset dni.« (Raz 12, 1-6)

Sovraštvo kače do Žene prve in zadnje knjige Svetega pisma, doseže vrh ob smrti Božjega Sina, vendar se bo sovraštvo do Ženinega zaroda nadaljevalo do konca časov. Marija in Cerkev sta za Kristusom najbolj preganjani, a nikoli premagani. »Na Skalo bom sezidal svojo Cerkev in peklena vrata je ne bodo premagala.« (prim. Mt 16, 18) Kdo bo izmeril bolečino Božje Matere, kdo bo izmeril bolečino vseh žalujočih mater umorjenih otrok vseh časov?

Kakšno bo na večni sodbi soočenje morilcev in njihovih žrtev, soočenje nas vseh z resnico o sebi in z večno Resnico – ko bomo spoznali, kaj so naši grehi v resnici in vsej globinski razsežnosti prizadejali drugim, morda našim najbližjim, ko bomo spoznali, kaj smo storili Bogu in Njegovi sveti Materi, kaj smo storili Njegovi sveti Cerkvi, ker smo bili ujeti v spletke zla in zvitosti lastne narave? Hudič hoče smrt človeštva, smrt naših duš, smrt za večno!

Ljudje božji, uprimo se! Poklekni mo k Žalostni Materi Božji, ki ima v naročju svojega mrtvega Sina in prosimo odpuščanja. Povežimo se v molitvi za zmago Resnice in Ljubezni, za zmago evharističnega Kristusa in brezmadežnega Srca Božje Matere Marije.

O, Sveta in naša Mati Marija, Tvoji smo in Tvoji hočemo ostati. Zavaruj nas s svojim plaščem pred zankami hudobnega duha in lastne narave! Varuj našo čistost, otroškost in preprostost, da bomo postali prosojne posode Božje milosti. Tebi se izročamo, Tebi, Mati Cerkve, Srednica vseh milosti, se posvečamo. Daruj nas presveti Trojici v Njeno slavo – za zveličanje duš in za rešitev katoliške Cerkve ...

Štirinajsta postaja: JEZUSA POLOŽIJO V GROB

»S svojim trpljenjem bo moj pravični služabnik prinesel pravičnost mnogim, njih hudobije bo naložil nase.« (Iz 53, 11b)

»Grešil sem in delal krivico, a Bog mi ni povrnil. Rešil je mojo dušo, da ni šla v grob, in moje življenje se veseli svetlobe.« (Job 33, 27-28)

»Smrt in življenje sta se bojevala v prečudnem dvoboju. Gospod življenja je umrl, zdaj kraljuje živ.« (Velikonočna slednica)

Prizor v predpeklju mora biti strašen in veličasten. Kristus je prišel po Adama. »Bog-človek je umrl in zbudil tiste v predpeklju. Šel je iskat izgubljeno ovco, prvega človeka ... Zasužnjenega Adama in sosužnjo Evo gre rešit bolečin Bog in Sin njegov. 'Predrami se, ki spiš, vstani od mrtvih in razsvetlil te bo Kristus. 'Vstani od mrtvih, jaz sem življenje mrtvih. Vstani, delo mojih rok, narejeno po moji podobi. Poglej pljunke na mojem obrazu, ki sem jih dobil zaradi tebe. Poglej moj hrbet, ki je bil razbičan samo zato, da bi olajšal breme tvojih pregreh. Moja stran je ozdravila bolečino tvoje strani, moja smrt te bo rešila smrti predpekla. Moja sulica je zadržala sulico, ki je bila naperjena vate. Vstani, pojdemo odtod!« (Iz starodavne homilije na Veliko soboto)

Kristus je šel iskat tudi tiste, ki nikoli niso imeli groba: hudodelce, samomorilce, razstreljene in zažgane žrtve vojn in drugega nasilja, skrivaj umorjene mučence, zakopane v mnogih prikritih grobiščih po Sloveniji in po celem svetu, milijone umorjenih otrok v telesih njihovih mater ali pri genetskih poskusih, milijarde odplaknjenih, čisto majčkenih dušic, ukradene in ubite žrtve trgovine z organi, duše, oropane dostojanstva, civilno pokopane ali raztresene pri modernih poganskih pogrebih...

Satan hoče pokopati Boga in celotno človeštvo, postal pa je žrtev lastne prevare. Smrt je hotela z lažjo in sovraštvom uničiti življenje, vendar je Življenje z resnico in ljubeznijo premagalo zlo in smrt.

O, moj umorjeni Bog-človek! Stojim ob grobu napredka in blagostanja, navidezno pokopane katoliške vere, in strmim v ruševine plemenitosti razvitega sveta. Ko smo se 'znebili' Tebe, moj Gospod, smo izgubili duhovno orientacijo – poleg vere in smisla, cilja življenja tudi vso plemenitost, človečnost, nesebično ljubezen ... dostojanstvo Božjega otroštva. Svet postaja hladna puščava sebičnosti, uživaštva, naveličanosti in brezciljnosti. O, Stvarnik vesoljstva, prosimo Te, reši nas iz groba zla in smrti, osvobodí nas trohnobe in teme in greha ter nas ponovno naredi za Božje otroke, nosilce Tvoje luči, za Tvoje sodelavce, Tvoje brate in sestre. Zaupamo vate, Gospod, pridi in prenovi obličje Zemlje!

Pridi, Sveti Duh, pridi po mogočni priprošnji brezmadežnega Srca Marije, Tvoje preljube Neveste!

SKLEP

Naš Križani in Vstali Odrešenik!

Presunjeni in osramočeni ždimo ob vznožju Tvojega praznega križa, s katerega so Te, mrtvega, sneli in položili v grob. Samo Ti veš, koliko Te je stalo naše odrešenje. Sram nas je ... Radi bi z apostolom vzkliknili: »Meni pa Bog ne daj, da bi se hvalil, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa, s katerim je meni svet križan in jaz svetu.« (Gal 6, 14). Radi bi imeli vero, da bi gore prestavljali in v zanosu čakali poveličanja sveta

»Če ste torej vstali s Kristusom, iščite, kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na Božji desnici. Kar je zgoraj, po tem hrepenite, ne po tem, kar je na zemlji. Zakaj umrli ste in vaše življenje je s Kristusom skrito v Bogu. Ko se prikaže Kristus, naše življenje, takrat se boste tudi vi z njim prikazali v slavi. (Kol 3, 1-4)

Če smo iskreni, vemo, da velikokrat ne živimo iz té vere. Slabotni smo ... Toda – Gospod, Ti ne zahtevaš moči! Seznam blagrov je popolnoma drugačen. Prosimo Te za iskrenost in ponižno ljubezen. Prosimo Te za globinsko vdanost, ki se je lahko naučimo le pri Tvoji sveti Materi. Tvoji smo in Tvoji hočemo biti!

Z Materjo bolečin hočemo hoditi po križevem potu odrešenja za Teboj, o naš usmiljeni in zmagoslavni Zveličar. V tej 'dolgi soboti drugega adventa' Te hočemo pričakovati z Marijo, Ženo vere, ki Jo je sv. Janez Pavel II. imenoval 'kontemplativni spomin Cerkve'. V zavetju Njenega brezmadežnega Srca smo varni in mirni ter blizu Tebi, naš Gospod in Bog. Polni notranje hvaležnosti, zaupnega pričakovanja in evangeljskega veselja pričakujemo Tvoje vstajenje ...

»Hvala in slava in modrost in zahvala in čast in oblast in moč našemu Bogu na vekov veke.« (Raz 7, 12).

»Amen. Pridi, Gospod Jezus!« (Raz 22, 20b)